

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کیفیت گزارشگری مالی بر کارایی سرمایه گذاری شرکتهای پذیرفته شده در بورس و اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی حسابداری، مدیریت و نوآوری در کسب و کار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عبدالکریم مقدم - دانشیار، دانشگاه پیام نور، مرکز بین المللی عسلویه، ایران

مهری فتاحی ناغانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه حسابداری واحد عسلویه، دانشگاه پیام نور، مرکز بین المللی عسلویه، ایران

خلاصه مقاله:

به طور کلی مدیران در راستای عمل به برنامه ریزی های استراتژیک شرکت باید پروژه های با خالص ارزش فعلی مثبت را تامین مالی و اجرا کنند. اما همیشه اینگونه نیست. اعتقاد عموم بر این است که عدم تقارن اطلاعاتی به همراه نوسانات بازار و به واسطه وجود اطلاعات محرمانه بین مالکان و مدیران شرکت ها و همچنین مشکلات نمایندگی ناشی از جدایی مالکیت و مدیریت میتواند دلایلی را در رابطه با انحراف میزان سرمایه گذاری های شرکت ها نسبت به قبول پروژه های با خالص ارزش فعلی مثبت یا رد پروژههای با خالص ارزش فعلی منفی را ارایه دهد. میتوان کیفیت گزارشگری مالی را مبنی بر کاهش مشکلات ناشی از عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه های نمایندگی بیان نمود. در همین راستا در این پژوهش از آزمون رگرسیون چند متغیره جهت بررسی تاثیر کیفیت گزارشگری مالی بر کارایی سرمایه گذاری شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال های 1831 تا 1818 پرداخته شده است. آزمونهای آماری بر روی 111 شرکت از بین 061 شرکت به عنوان جامعه غربالگری شده باقی مانده است که تمامی آنها به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدهاند. بنابراین در بازه 5 ساله مشاهدات به 505 سال-شرکت سال 5 شرکت 111 میرسد. شواهد تجربی بدست آمده از آزمون فرضیات حاکی از آن است که بین کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه گذاری کمتر از حد و بیش از حد رابطه معکوس و معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

کارایی سرمایه گذاری، کیفیت گزارشگری مالی، کارایی سرمایه گذاری بیش از حد، کارایی سرمایه گذاری کمتر از حد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/787223>

